

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218484
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115218484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobkyne: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. H. N. XX, XXX XX, v konaní zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému: PROFIT CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, o zaplatenie 3.752,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 3.752,12 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.752,12 eur od 13.7.2015 do zaplatenia, všetko v lehote pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku,

žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania 625,17 eur na účet jej právneho zástupcu, v lehote pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.7.2015 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 3.752,12 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.752,12 eur od 13.7.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že uzavrela so žalovaným dňa 26.7.2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a dňa 21.12.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe predmetných úverových zmlúv mali byť zo strany žalovaného poskytnuté žalobkyni úvery spolu v sume 2.670 eur. Žalovaný však hneď na začiatku týchto zmluvných vzťahov žalobkyni účtoval poplatok za odplatu za poskytnutie služby v súhrne 451,33 eur a na základe tohto bola reálna výška poskytnutých úverov spolu v sume 2.128,67 eur. Vychádzajúc z obsahu predmetných zmlúv o revolvingovom úvere je zrejmé, že zmluvy o revolvingovom úvere v časti úveru neobsahujú údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie, či ide o hotovostné alebo bezhotovostné čerpanie, jednorazové, prípadne uskutočnené vo viacerých platbách a podobne. Zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaje o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú ďalej údaje o rozčlenení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené absencia týchto podstatných náležitostí je sankcionovaná v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ bezodplatnosťou poskytnutého úveru a rozpor s dobrými mravmi, žalovaný má právo, len na vrátenie ním poskytnutých istín úverov súhrnne vo výške 2.128,67 eur, bez úrokov a poplatkov. Žalobkyňa však zaplatila na účet žalovaného sumu 6.202,86 eur, to znamená, že zaplatila o 4.074,19 eur viac. V rozsahu sumy 4.074,19 eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, žalobkyňa si uplatňuje nárok na vydanie

bezodôvodného obohatenia vo výške 3.752,12 eur, čo predstavuje plnenie nad rámec istiny zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a plnenie v rozsahu splátok od 13.7.2012 a nasledujúce zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. V ďalšom poukázala na to, že odplata za poskytnutie úverov presiahla úroveň 70,01 %, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miere 70,01 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V ďalšom žalobkyňa namietala to, že podľa Občianskeho zákonníka zákona č. 40/1964 Zb. platného v čase uzatvorenia zmluvy nedošlo k platnému uzatvoreniu týchto zmlúv o úvere. Je zrejme, že obligatórne údaje obsiahnuté v predmetných zmluvách o úveroch boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie týchto zmlúv zo strany žalobcu. Dňa 19.7.2011 žalobkyňa podala návrh na poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 26.7.2011 bola táto žiadosť doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo k zmene údajov o predpokladanej RPMN. Podobne tomu bolo aj v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy bolo však základnou povinnosťou veriteľa písomne informovať spotrebiteľa o zmluvných podmienkach pred uzatvorením zmluvy o úvere. Vzhľadom na to je zrejme preukázané pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал svoju základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka nevyhnutné vyvodit' záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Zo spôsobu uzatvárania týchto i predchádzajúcich zmlúv vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany žalobcu. Ich akceptácia zo strany žalovaného nebola vykonaná. Tým, že návrhy predmetných zmlúv o revolvingových úveroch boli dňa 21.12.2010 a dňa 26.7.2011 doplnené a sčasti aj zmenené, žalobkyňa sa domnieva, že z toho dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingových úveroch. Vzhľadom na uvedené žalovaný ani napriek výzve žalobkyni dlžnú sumu nevrátil, žalobkyňa si uplatňuje okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba bola dňa 13.7.2015, t. j. nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné plnenie o 0,05 % vyššia.

Žalovanému bola súdom doručená žaloba dňa 11.9.2015 spolu s výzvou, aby sa v lehote 15 dní k žalobe z písomne vyjadril a oznámil, či nárok uznáva; pripojil k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a v prípade, ak nárok uplatnený v návrhu v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Súd vykonal pojednávanie bez prítomnosti žalovaného, podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti, a až tu uviedol, že žiada žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi, a to návrhom, výzvou na vrátenie plnenia, výzvou na vrátenie plnenia zo dňa 7.9.2015, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvnými dojednaniami, stanoviskom prehľadu veriteľa, oznámením veriteľa o schválení úveru, oznámením o schválení úveru na zmluvu, stanoviskom veriteľa a prehľadom platieb a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Zo zmluvy označenej ako č. XXXXXXXXXXXX pod bodom 2. označenej žalobkyňou, pod bodom 5. označenom ako „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ mal súd zistené, že žalobkyňa požiadala spoločnosť žalovaného o poskytnutie úveru za podmienok poskytnutej čiastky úveru úverového limitu 1.170 eur a so splatnosťou úveru 36/19, mesačnou splátkou 66,42 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.391,12 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver v 46,56 %. V ďalšom bolo uvedené poskytnutá čiastka revolvingu 1.594,08 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutie revolvingu 60,28 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. Pri poznámke účel čerpania úveru bolo zaznačené nákup elektroniky.

Podľa čl. 6. „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ v predmetnej zmluve bola uvedená poskytnutá suma úveru 1.170 eur, splatnosť úveru 36/19. Mesačná splátka vrátane úrokov 66,42 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 46,56 %, poskytnutá suma revolvingu 669,51 eur,

celková suma pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.594,08 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutie revolvingu 56,10 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,25 %. V predmetnej zmluve bolo poznamenané, že došlo k jej podpisu 19.7.2011, čo sa týka žiadosti zmluvnými stranami v Prešove a dňa 26.7.2011 v Bratislave.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplynulo, že žalobkyni bol schválený úver vo výške 1.170 eur na dobu splatnosti 36 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 66,42 eur s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 19.9.2011 a poslednej 19.8.2014, RPMN úveru 65,11 %, priemerná hodnota RPMN 46,56 %, poznámka schválená výška revolvingu 774,87 eur, výška mesačnej splátky úveru 66,42 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 56,10 %, úverový limit 1.170 eur, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.391,12 eur, odplata za poskytnutie služby dohody 173,84 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX mal súd zistené, že žalobkyni bola schválená výška úveru 1.500 eur na dobu 48 mesiacov vo výške mesačnej splátky 77,05 eur, s dátumom prvej splátky úveru 17.2.2011 a dátumom poslednej splátky dňa 17.1.2015.

Podľa stanoviska veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2015, žalobkyni bola poskytnutá suma 996,16 eur s poznámkou, poskytnutý úver dňa 26.7.2011, následne boli vykonané žalobkyňou splátky a zrážky zo mzdy až do 13.11.2014, kedy bol evidovaný vo výške 57,07 eur preplatok. Podľa stanoviska veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2015, žalovanej bola poskytnutá dňa 21.12.2010 suma 1.132,51 eur, načo nasledovali splátky vykonávané žalobkyňou vkladom v hotovosti a zrážky zo mzdy, dňa 26.11.2014 bola suma 57,07 preúčtovaná z preplatku z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a nasledovalo ešte zaplatenie zrážkami zo mzdy, kedy dňa 13.3.2015 bol evidovaný preplatok vo výške 59,65 eur oznámením, že žalobkyňa môže požiadať písomnou formou o vrátenie preplatku, ktoré malo byť tiež splatené.

Žalobkyňa elektronicky vyzvala žalovaného dňa 9.7.2015 o vrátenie sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3.752,12 eur, čo predstavovalo plnenie nad rámec istiny zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a plnenie v rozsahu splátok od 13.7.2012 a nasledujúce zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, najneskôr do 12.7.2015.

Zmluvný vzťah medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľský (§ 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.1.2008). Zároveň sa však riadi zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia oboch zmlúv.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Súd vyhodnocoval platnosť dohody o úrokoch, ako časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom na § 39 OZ a § 3 ods. 1 OZ. Dohodnutý úrok totiž predstavoval 70,01 % ročne. Súdy sa už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch práve s ohľadom na ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práva povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. 5Cdo 26/11 zo dňa 26.4.2012 uviedol: "Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k vyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek". Najvyšší súd poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov, že sa ocitol v inak neriešiteľnej finančnej situácii. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník takejto situácii poskytoval veriteľovi

neprimerané až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o 2 zmluvy o pôžičke a, pri ktorých úroky predstavovali takmer 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách.

Pri oboch úverových zmluvách, ktoré sú predmetom tohto sporu, bol dohodnutý úrok 70,01 %, pričom z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2010s dobou splatnosti od 1 až do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 11,11 % a v júli 2011 s dobou splatnosti od 1 až do 5 rokov, bola priemerná úroková sadzba 15,17 % ročne, teda takmer päťnásobne nižšia, ako v sporných zmluvách. Nepochybne ide o úžernický úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný.

V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. Podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úveru so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Nepochybne teda dohoda o úrokoch z predmetnej úverovej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa má preto na žalovanom právo požadovať to, čo plnila na základe neplatných úverových zmlúv, a to vo výške rozdielu, t.j. 6.202,86 eur - 2.128,67 eur = 4.074,19 eur, po odpočítaní splátok, ktoré plnila do 13.7.2012 to predstavuje sumu 3.752,12 eur, keďže na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, podľa ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 ods.1,2 Zákona č.40/1964 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo, ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

K neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej v bode 8.1 zmluvy je potrebné zdôrazniť, že bez akýchkoľvek pochybností ide o spotrebiteľskú zmluvu.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými nemal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa názoru súdu ide o hrubú nerovnováhu práva a povinnosti účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa. Nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu z tejto zmluvnej podmienky s tým, že sa týka ceny.

Zo súdnej kontroly môže byť vylúčená dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Táto skutočnosť logicky vyplýva aj z faktu, že v čase podpisovania formulára o zmluve žalobkyňou, táto navyše nevedela, v akej výške bude úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé čísla, nepochybne ide o určité percento z poskytnutého úveru tak, že poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobkyňou. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na

žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť aj v tejto časti zdôvodnenia žaloby.

Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže na od sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa NV SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V ustanovení § 517 OZ sú upravené právne dôsledky spojené s omeškaním dlžníka. O omeškanie s plnením dlhu ide v zásade vtedy, ak dlžník v dobe splatnosti dlhu, prípadne na požiadanie (výzvu) veriteľa dlh nesplní buď vôbec alebo len sčasti z dôvodov, ktoré možno pričítať. Ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Omeškanie dlžníka nastáva tým, že dlžník v stanovenom čase nezariadi všetko, čo je z jeho strany na splnenie povinnosti potrebné.

Pre určenie momentu, do ktorého má dlžník splniť svoj dlh, aby sa nedostal do omeškania, je rozhodný čas, dokedy má dlžník splniť svoj dlh. Čas môže byť presne stanovený dohodou účastníkov zmluvného vzťahu, ustanovený právnym predpisom pre konkrétne záväzkové vzťahy, určený v rozhodnutí súdu, ustanovený všeobecne zákonom.

V danej právnej veci žalobkyňa vyzvala žalobcu podaním zo dňa 9.7.2015, v ktorom určila splatnosť bezodkladne a uplatnila úrok z omeškania od 13.7.2015, preto i čo do uplatneného úroku z omeškania mal súd za to, že nárok žalobcu je dôvodný.

Úspešnej žalobkyni bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci. V danom prípade tarifná odmena za 1 úkon právnej pomoci predstavuje sumu 149,48 eur a 8,39 eur režijný paušál za rok 2015 a 8,58 eur za rok 2016. Účtované boli úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu vo veci samej, účasť na pojednávaní dňa 3.5.2016, spolu odmena spolu s režijným paušálom 448,63 eur bez DPH.

Právnym zástupcom ďalej boli účtované hotové výdavky, a to cestovné vlastným motorovým vozidlom zástupcu Opel Astra dňa 3.5.2016 na Okresný súd Prešov cesta Košice - Prešov a späť 72 kilometrov pri spotrebe 6,2 l/km á 1,234 eur/l (výpočet náhrady za použitie motorového vozidla bol vykonaný takže bola použitá základná sadzba 1 km v čase úkonu podľa opatrenia č. 632/2008 Z.z. 0,183 eur/ km a náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe pohonných hmôt podľa technického preukazu) 13,17 + 5,51 eur = 15,15 + 20 % DPH, spolu 18,68 eur. K čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas 4 polhodiny á 14,30 eur = 57,20 eur, čo potom spolu predstavuje sumu 448,63 eur + 57,20 eur + 15,15 eur = 520,98 eur + 20% DPH = 625,17 eur.

Pretože žalobca, ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov, a to v celom rozsahu, je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.